

Olifanten op de grond en in de lucht

Net als onze huismus behoort de olifant tot de prachtigste diersoorten op onze aarde. De mus had ik al vele malen gezien rondom mijn huis, de olifant alleen in dierenparken. Zo gaat dat nu eenmaal in ons kikkerlandje. Zelfs in ons grootste natuurgebied, de Veluwe, zul je eerder een mus ontmoeten dan een olifant. Ooit hebben daar wel reuzenolifanten gelopen, maar dat is al meer dan tienduizend jaar geleden. Zelfs mijn opa kon zich dat niet meer herinneren ...

Mijn wens was om ze in de echte natuur te zien. Je spaart een aantal jaren je vakantiegeld op en je gaat ... naar het Paul Kruger Park. In Zuid- Afrika aangekomen huur je een "bakkie" en je gaat naar je doel. Daar wordt je droom in vervulling gebracht. Dagelijks oog in oog met de dieren. Ze zijn in werkelijkheid wel iets groter dan in mijn dierenboeken. Je durft echt je auto niet uit te komen als een "wratvark" je op een paar meter passeert. En dan sta je plotseling op een korte afstand van een olifant. De enorme slagstanden bewijzen dat we met een, in dit geval, oud mannetje te maken hebben.

Na tien minuten observatie wordt het dier het zat en wil mij weggagen. Als een pijl uit een boog komt het dier op me af. Ongelooflijk wat een actie zo'n groot beest kan ontwikkelen binnen enkele seconden. Natuurlijk hapert op zo'n moment de versnellingspook van je auto. Gelukkig schiet ik net enkele meters voor een meedogenloze botsing met de olifant weg in de rimboe. Ik blijf rijden totdat ik me zeker voel. M'n onderbroek blijkt na enkele kilometers doornat van het geproduceerde zweet en urine ... Ik heb foto's gezien van auto's die niet op tijd waren ... total loss, onherstelbaar, inclusief de berijder. Meestal zijn eenzame olifanten, oude mannen die hun diensten in de kudde hebben bewezen en waarvan de jongere generatie de taak heeft overgenomen. Een natuurlijk proces.

Ik heb later in mijn vak nog vaak olifanten gestreeld, maar die lagen – gelukkig voor mij – onder narcose. Ik heb een groot respect voor 'olifanten dierverzorgers'. Sommigen onder hen kunnen werkelijk alles met zo'n enorm gevaarte. Het blijft echter raadzaam om altijd attent te blijven. De brute kracht van een olifant is onbeschrijflijk groot. Ik heb deze dieren in Afrika mansdikke bomen uit de grond zien tillen. Een voederbiet die ik olifanten in de kliniek gaf, werd heel netjes aangenomen, onder de voet met een licht drukje tot moes geplet en daarna via de onmisbare slurf in de mond gebracht. De droevige ogen stralen een en al vertrouwen uit. Zondermeer is de olifant ??n van de prachtigste dieren op aarde.

Enkele jaren na mijn ervaring met de Afrikaanse olifanten werd ik gebeld door de KLM met de vraag of ik een aantal olifantjes wilde begeleiden op hun reis naar Amerika. Gelukkig stonden ze allemaal netjes verpakt in tien centimeter dikke houten kratten, dus zei ik ja.

Op de laadplaats aangekomen kreeg ik het bevel om iedereen weg te sturen die in de omgeving van de dieren kwam. Natuurlijk nam ik m'n taak serieus en dat resulteerde in het feit dat ik tot drie keer toe een wel zeer hardnekkig persoon de uitgang wees. De dieren werden met de grootste zorgvuldigheid in een Boeing 747 geladen. De "superheftruckchauffeur" manoeuvreerde de speciale vracht tot op de millimeter nauwkeurig het laadruim in. In het vliegtuig liep alles op rolletjes. Letterlijk en figuurlijk. Elke kist werd namelijk via een rail met ijzeren rolletjes op de juiste plaats gezet zonder horten of stoten. Een uniek systeem. Tevens kreeg elk krat een groot net omgespannen, mocht er iets fout gaan. Let wel ... onze KLM is de beste dierentransporteur ter wereld ...

En daar sta ik dan, achter in de bagageruimte. Alleen met tien olifanten. We gaan de lucht in. In alle Bantoetalen die ik ken, stel ik de olifantjes op hun gemak. Ik heb tijdens die enkele vlucht meer gepraat tegen hen dan ik ooit tegen mijn schoonmoeder heb gedaan. Dat waren heel veel leugens om me vertrouwd te doen laten overkomen. Ik weet dat stemcontact met dieren ontzettend belangrijk is. Ik heb me schor gepraat tijdens de ruim zeven uur durende reis, tien kilometer boven de aarde. Af en toe streelde ik een slurfje ter genoegdoening.

Er was echter meer in dit enorme toestel aanwezig. Naast de olifanten stonden tientallen tractoren en grote machines. Verder vele pakketten met onderdelen voor Amerika. Voorin het toestel zaten bovendien nog ruim vierhonderd mensen. Die passagiers hadden er natuurlijk geen idee van dat ik achterin met olifantjes stond te praten.

Bij de dieren was de temperatuur op niveau maar als ik bij de raampjes van het toestel kwam kon ik met de nagel van mijn duim het ijs van de ruiten schrapen. De olifantjes waren echter perfect en ik voorzag hen regelmatig van voeding en water. Af en toe kwam een stewardess mij voedsel brengen. Ook de gezagvoerder kwam me bezoeken en liet het toestel ondertussen gewoon over aan de automatische piloot. Hij wees me op het voorval op het platform met die bezoeker die ik had weggestuurd. Dat was de eigenaar van de olifanten geweest die ik had verwijderd. De man heeft later de KLM uitgebreid bedankt voor de perfecte bewaking van zijn dieren ...

De landing na zeven lange uren was perfect voor de dieren en de passagiers. Als u in het Zoo Park van New York komt, doe de olifanten de groeten van die man uit het vliegtuig die zoveel te vertellen had. Ze weten het nog wel, want een olifant vergeet nooit iets.

Skukuza